

κόλλα

κόλλα, η, ουσ. [*<*ιταλ. colla *<*αρχ. κόλλα], η κόλλα· φύλλο χαρτιού: «δώσε μου μια κόλλα να γράψω κάτι που θέλω»·

- *δίνω άσπρη κόλλα* βλ. συνηθέστ. *δίνω λευκή κόλλα*·

- *δίνω λευκή κόλλα*, (για διαγωνιζόμενους μαθητές, σπουδαστές) δε γράφω τίποτα στο μάθημα στο οποίο διαγωνίζομαι: «δε διάβασα καθόλου τα θέματα που έβαλαν κι αναγκάστηκα να δώσω λευκή κόλλα»·

- *θα σε τυλίξω σε μια κόλλα χαρτί*, απειλητική έκφραση σε κάποιον πως θα τον μπλέξουμε με τα δικαστήρια και πως θα ταλαιπωρηθεί πολύ μέχρι να ξεμπλέξει: «αν εξακολουθήσεις να δημιουργείς προβλήματα στην πολυκατοικία μας, θα σε τυλίξω σε μια κόλλα χαρτί κι άντε ύστερα να ξεμπερδέψεις». Από το ότι στα δικαστήρια χρονίζονται οι υποθέσεις και αυτός ο οποίος είναι μπλεγμένος, ταλαιπωρείται για πολύ καιρό·

- *πάρε κόλλα και γράφε*, είναι δύσκολη η κατάσταση, είναι περίπου χαμένη η υπόθεση: «όπως τα 'κανες τα πράγματα, πάρε κόλλα και γράφε». Από την εικόνα του ατόμου που προαισθάνεται το τέλος του και γράφει σε μια κόλλα χαρτί τη διαθήκη του·

- *τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί*, τον έμπλεξαν σε μια υπόθεση, ιδίως δικαστική, που σίγουρα θα τη χάσει και θα πληρώσει, θα τιμωρηθεί: «πήγε και μάλωσε με τους μπάτσους κι αυτοί τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί κι ακόμα τραβιέται»·

- *τον τύλιξε σε μια κόλλα χαρτί*, τον ξεγέλασε, τον εξαπάτησε: «του μιλούσε συνέχεια για επιχειρήσεις, ώσπου τον τύλιξε σε μια κόλλα χαρτί και του 'φαγε τα λεφτά»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας